

Nr. 40.
8.
nóvbr.

Lög

um

viðauka við og breyting á tilskipun 5. janúar 1866 um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi, og tilskipun 4. marz 1871 um viðauka við tilskipun þessa.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Amtmanni er heimilt að valdbjóða almenna skoðun og böðun sauðfjár, einangrun fjár og sóttþreinsun fjárhúsa í amti sínu, þótt eigi sje fullsannað, að kláða hafi orðið vart þar, sem ráðstöfunin er valdboðin, en hafa verður amtmaður til þess ráð dýralæknis eða annars kláðafróðs manns.

2. gr.

Eptirlitsmann eða eptirlitsmenn má setja í sýslu hverri, sýslumanni til aðstoðar. Amtmaður tilnefni eptirlitsmann eptir tillögum sýslunefndar. Eptirlitsmaður gegnir starfi sínu 3 ár í senn, og sje honum greidd þóknun úr sýslusjóði. Eptirlitsmaður hafi glöggar gætur á heilbrigði sauðfjár í sýslunni, eða þeim hluta sýslu, sem honum er falinn til eptirlits, og gæti þess, að farið sje eptir ráðstöfunum valdstjórnarinnar, enda skýri hann sýslumanni tafarlaust frá því, er hann kann að verða var við á eptirlitsferðum sínum og máli skiptir.

3. gr.

Nú verður kláða vart frá byrjun rjetta til jólaföstu, og skulu hinar sjúku kindur þá skornar þegar í stað, nema fjárhafi kjósi heldur, að hreppstjóri taki við umsjón þeirra meðan á lækningunni stendur, en borga verður fjárhafi þá kostnað allan, er af því leiðir, annan en böðunar- og sóttþreinsunarlyf.

4. gr.

Amtmenn annast um, að böðunar- og sóttþreinsunarlyf til lögskipaðra ráðstafana sjeu jafnan til taks hvervetna þar, sem þörf er á. Andvirði lyfjanna greiðist Nr. 40. Lög 8. nóvember um viðauka við og breyting á tilskipun 5. janúar 1866 um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi, og tilskipun 4. marz 1871 um viðauka við tilskipun þessa.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

indeholdende

Nr. 40.
8de
Novbr.

Tillæg til og Forandring i Forordning af 5te Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island samt Forordning 4de Marts 1871 indeholdende Tillæg til nævnte Forordning.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Amtmændene kunne, dog kun efter Samraad med en Dyr læge eller en anden skabkyndig Mand, paabyde almindeligt Eftersyn, Badning og Affondring af Faar samt Desinfektion af Faarestalde inden deres Amter, selv om der ikke bevislig har vist sig Faareskab paa vedkommende Sted.

§ 2.

I hvert Sysjel kan en eller flere Tilsynsmænd bestikkes til at være Sysjelmanden behjælpelige. Amtmanden beskikker Tilsynsmændene efter vedkommende Sysjelforstanderskabs Indstilling. Tilsynsmanden varetager sit Hverv i 3 Aar og erholder Godtgørelse derfor af Sysjelfasksen. Tilsynsmanden skal have Opmærksomheden nøje henvendt paa Sundhedstilstanden hos Faarene inden Sysjelet eller den Del af samme, hvor Tilsynet er betroet ham, og paase, at de af Øvrigheden paabudte Foranstaltninger udføres, og har han uden Ophold at gøre Indberetning til Sysjelmanden om alt, hvad han dette Anliggende vedrørende maatte blive var paa sine Inspektionsrejser.

§ 3.

Viser der sig Skab hos Faarene i Tidrummet fra Begyndelsen af Indsamlingen fra Fjældfælleberne til Advent, skulle de syge Faar ufortøvet nedslages, med mindre vedkommende Besidder foretrækker, at de tages under Tilsyn af Repsthyreren, saalænge Kuren staar paa, saaledes at Besidderen betaler alle deraf flydende Omkostninger, dog med Undtagelse af Bade- og Desinfektionsmidler.

§ 4.

Amtmændene drage Omsojrg for, at Bade- og Desinfektionsmidler til paabudte Foranstaltninger altid ere for Haanden paa de Steder, hvor der haves Brug for dem. Beta-

Nr. 40. Lov af 8de November indeholdende Tillæg til og Forandring i Forordning af 5te Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island samt Forordning 4de Marts 1871 indeholdende Tillæg til nævnte Forordning.

Nr. 40. úr landssjóði, svo og flutningsgjald undir þau á viðkomustaði strandsiglingaskipanna, 8. nóvbr. geymslu þeirra og afhending; en þangað vitji fjárhafar þeirra á sinn kostnað.

Allur annar kostnaður, er leiðir af lögskipuðum ráðstöfunum, þegar öðruvísi stendur á en gjört er ráð fyrir í næstu grein á undan, greiðist úr sjóði hrepps þess eða kaupstaðar, er hlut á að máli.

5. gr.

Nú verður sauðkind sjúk með þeim hætti, að kláði kann að vera, og skal þá sá, er kindina hefur undir hendi, tafarlaust segja hreppstjóra eða aðstoðarmanni hans til um það, enda einangri fjárhafi kindina þangað til næst til annarshvors.

6. gr.

Nú brýtur einhver lög þessi, tilskipun um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi 5. janúar 1866 eða tilskipun um viðauka við nýnefnda tilskipun 4. marz 1871, og verður hann þá útlægur 5—200 kr., er renni í sýslusjóð þar, sem brotið er framið, enda sje farið með mál út af slíkum brotum sem almenn lögreglumál.

7. gr.

Akvæðin í 3. gr. tilsk. 5. janúar 1866 eru úr gildi numin að því, er snertir niðurrjöfnun á þóknun fyrir störf hreppstjóra og aðstoðarmanna þeirra, samkvæmt 1. og 2. gr. tilskipunarinnar. Jafnframt er seinni málsgrein í 6. gr. nefndrar tilskipunar og sektarákvæðin í 7. gr. felld úr gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 8. nóvember 1901.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

lingen for Midlerne saavel som for deres Transport til Kystbaadenes Anløbssteder samt deres Nr. 40. Opbevaring og Udlevering udredes af Landskassen, hvorimod vedkommende Besiddere afhente dem paa Udfstigningsstederne paa egen Bekostning. 8de
Novbr.

Alle andre Omkostninger, der flyde af Iovbefalede Foranstaltninger, udenfor de i forrige Paragraph forudsatte Tilfælde, udredes af vedkommende Rejs- eller Bykasse.

§ 5.

Naar et Faar bliver angrebet af en Sygdom, der kan mistænkes for at være Skab, skal den, i hvis Besiddelse det er, ufortøvet anmeldte Tilfældet for Rejsstyreren eller hans Medhjælper, samt, indtil en af disse kommer til Stede, drage Omkostningerne for, at det paagældende Faar holdes affondret.

§ 6.

Overtredelse af nærværende Lov saavel som af Forordning af 5te Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene eller Forordning 4de Marts 1871, indeholdende Tillæg til nævnte Forordning straffes med Bøder fra 5—200 Kr., der tilfalde det Steds Sognekasse, hvor Forseelsen er begaaet. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 7.

Bestemmelserne i Forordning 5te Januar 1866 § 3 ophæves, forsaavidt angaar Paaligningen af den Rejsstyreren og deres Medhjælpere tilkommende Godtgørelse for de dem ifølge Forordningens §§ 1 og 2 paahvilende Forretninger. Endvidere ophæves bemeldte Forordnings § 6, sidste Stykke samt Straffebestemmelserne i sammes § 7.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de November 1901.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 8de November 1901.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.